

SKUPŠČINSKI ZAPISI

Tri leta so že minila za delegate, ki neposredno sodelujemo v delu zborov občinske skupščine za mandatno obdobje 1978-1982. Nabrali smo si precej delegatskih izkušenj – dobrih in slabih, spoznali pa smo tudi skupščinsko »življenje« s tehnologijo odločanja vred. V svojih zapisih bi želel nanizati – le bolj nakazati – nekatera vprašanja iz dosedanjega dela bežigradske delegatske skupščine. Kakor sem jih doživil, občutil...

• Zakaj prezrete mestne teme?

Praviloma je na vsako skupščinsko sejo uvrščeno na dnevni red gradivo za seje zborov mestne skupščine. Delegaciji za zbor združenega dela in zbor občin mestne skupščine lahko svojo delegatsko funkcijo opravljata le na podlagi stališč in usmeritev občinske skupščine. Žal je obravnava tako imenovanih mestnih tem na sejah skupščinskih zborov dokaj formalna, nezanimiva. Občinski delegaciji za mestno skupščino se največkrat opirata le na stališča izvršnega sveta. Redke so pripombe in sugestije v zvezi z mestnim gradivom, ki bi prihajale iz delegatske »baze« – iz temeljnih delegacij in konferenc delegacij.

Neusklajeni sklici sej (časovno prekratki razmaki) občinske in mestne skupščine zagotovo vplivajo na (ne)obravnavanje mestnih tem v temeljnih delegacijah. Nenehno spreminjanje napovedanih dnevnih redov za seje

Da bi bolje usklajevali, odločali

zborov mestne skupščine vse prej kot mobilizirajo tiste dejavnike v občini, ki bi želeli z vso resnostjo in odgovornostjo sodelovati pri usklajevanju odločitev v mestni skupščini.

Tudi v občini se marsikdaj obnašamo preveč »lokalistično«, kot da ni skupščinsko odločanje na ravni mesta sestavni del občinske »pristojnosti«. Nema lokrat bi morali v naših skupščinskih razpravah dati mestnim temam prednost pred občinskimi – zaradi skupnih interesov in potreb vseh Ljubljancev.

• Skupščina naj odloča, a ne posluša!

Bežen pregled dnevnih redov sej skupščinskih zborov daje zanimive ugotovitve. Ni skoraj skupščinske seje, kjer niso na dnevnem redu dve, tri in tudi več točk z značilno začetno besedo »Informacija« ali »poročilo« oziroma »analiza« o tem ali onem širšem ali ožjem družbenem vprašanju. Včasih se zdi, da mora biti občinska skupščina predvsem dobro in pravočasno seznanjena s problematiko in stanjem v občini. Gradiva za seje skupščinskih zborov so namreč pogosto pripravljena tako, da delegacije bolj informirajo, kot pa jih ustvarjalno angažirajo za konkretno odločanje – usklajevanje v občini.

V splošnem je opaziti, da pri posameznih točkah dnevnega reda skupščinskih sej, ki niso izrazito normative narave, ni vnaprej pripravljenih osnutkov stališč in sklepov. Sestavljavci skupščinskih gradiv se v tem pogledu prehitro zadovoljujejo: ali s presplošnimi, s tem pa premalo zavezujočimi stališči, ali pa ponujajo svoja stališča in sklepe kot nekakšna skupščinska stališča.

Nedvomno so skupščinske odločitve v največji meri odvisne od tega, kako je z delovnim programom občinske skupščine opredeljena tema, ki naj bi prišla na dnevni red ene izmed sej zborov občinske skupščine. Sicer na obravnavo v občinski skupščini pa mora neogibno pripeljati k odločitvi (stališču ali sklepu), ki nekemu nekaj konkretnega nalaga ali ga zelo določeno usmerja. Odbori skupščinskih zborov in družbeni sveti že vnašajo v skupščinsko obravnavo novega, kritičnega in ustvarjalnega duha in dajejo predloge za skupščinske odločitve.

• (Ne)odgovornost v družbeni »bazi« na odločitve občinske skupščine

V zmoti je, kdor misli, da se s sejo občinske skupščine konča delo delegata, bodisi v zboru združenega dela, bodisi v zboru krajevnih skupnosti. Nemara je dosti lažje oblikovati skupščinske odločitve in zanjo glasovati kot pa se kasneje – tudi prek temeljne delegacije – boriti za njeno uresničitev. Mnogo si prizadevamo za pripravo skupščinskih gradiv, za stališča skupščine – skratka, za seje skupščinskih zborov, bistveno premalo pa za izvajanje odločitev, usmeritev, stališč in sklepov skupščine. Nikakor ne morejo izvršni sveti in občinski upravni organi sami storiti vsega za uresničitev skupščinskih odločitev.

Usoda stališč in dogovorov v občinski skupščini je predvsem v rokah tistih, ki so jih sprejemali – se pravi: delegatov delavcev temeljnih organizacij in delovnih skupnosti ter delegatov občanov in delovnih ljudi krajevnih skupnosti. Ali drugače povedano: skupščinske odločitve, sprejete po delegatih temeljnih samoupravnih organizacij in skupnosti, morajo vselej jasno in natančno opredeliti nosilce nalog in obveznosti v družbeni »bazi« (v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih). Številne skupščinske odločitve žal nimajo pravega odmeva med delavci in kraji zategadelj, ker so tisti, ki so jim namenjene, pogosto anonimni, nedoločni.

Redko se dogaja, da bi na seje delavskih svetov ali skupščin krajevnih skupnosti redno uvrščali odločitve občinske skupščine in v tej zvezi določili svoje obveznosti. Mar so skupščinska stališča premalo konkretna, zavezujoča – ali pa je odločanje v občinski skupščini preveč oddaljeno, premalo povezano z interesi in potrebami družbene »baze«?

BOJAN ZAVAŠNIK

MANJ KOT TRI TEDNE DO OTVORITVE

Na največjem gradbišču hitijo

Gradnja severne vpadnice poteka po načrtih. Pričeli bodo z asfaltiranjem

Severna vpadnica ter servisna cesta bosta do objavljenega 15. junija nared, je ponovno zatrdil predstavnik Slovenije cest Tehnika Boris Kovačič. Na gradbišču v teh dneh odmora ne poznajo, do zaključka del pa imajo naloge izračunane takorekoč po urah. Prav na dan izida našega glasila bodo začeli polagati asfalt betona na črnuškem križišču, cesta bo v tem času delno zaprta. Na severni strani Save morajo položiti še 30.000 ton bitugramoza in 7.000 ton betonske stabilizacije.

Edina kritična točka na trasi je izredno zahtevno križišče s servisno cesto na Črnučah, kjer poteka izredno veliko komunalnih vodov, pa gre delo počasneje od rok.

Na železniškem mostu in mostu čez Savo polagajo posebne uvožene trakove zaradi hidroizolacije in pripravljajo objekta za polaganje asfalta. Do križišča z industrijsko cesto bo vozní pas širok 7,5 metrov, od tam do Save pa zaradi prečnega odvodnjavanja in posebnih jarkov (muldov) 8,40 metra.

Med obema cestnima pasovima ne bo zelenega pasu, kot je bilo sprva načrtovano, ampak bodo vmesni pas asfaltirali zaradi zaščite podtalnice. V teh dneh že postavljajo odbojne ograje, še vedno pa tudi betonirajo robnike in koritnice.

Na južnem delu Save so bili glavni problem konjski hlevi, ki so jih podrli z enotedensko zamudo, tako da so morali izredno pohiteti, da bo približno 500 metrski odsek, ki je zaradi hlevov stal, pravočasno dograjen.

Urejanje križišča servisne s stožensko cesto teče po načrtih, brez težav pa so uredili tudi priključek na Titovo cesto.

Že v tem tednu pa bodo na križišču s Titovo cesto na Črnučah pričeli z asfaltiranjem, kar pomeni, da so zaključna dela pred durmi, saj asfaltiranja potem ne smejo več prekiniti, ampak mora delo teči kontinuirano do konca. 15. junija se bomo lahko prvič zapejli po novi cesti v Ljubljano.

Posnetka smo napravili na križišču severne vpadnice in črnuške servisne ceste, najzahtevnejšem objektu v teh zadnjih dneh dela. Izvajalci del – Slovenija ceste Tehnika hito, naklonjeno jim je tudi vreme, tako da so z deli celo za kakšen dan prehiteli načrte. Še tri tedne gneče na Črnučah, potem pa po sodočni vpadnici.

Tovornjak napolnijo v minuti

Delavci železniške transportne organizacije Ljubljana in Slovenija ceste Tehnika so se dogovorili, da bodo do septembra prepeljali iz Novega Marofa po železnici blizu 40 tisoč ton eruptivnega materiala za gradnjo severne in zahodne ljubljanske obvoznice. Ker Slovenija ceste Tehnika nima svojega industrijskega tira, so problem razkladanja tega materiala rešili kar na odstavnem tiru na postaji Črnuče, točneje povedano, pod tem tirom. V ta namen so železničarji pod odstavnim tirom uredili jašek in dovodno cesto, po kateri zapeljejo tovornjaki in pod tirom iz sodobnih vagonov za šibke tovore, ki jih je Slovenija ceste Tehnika za tri mesece vzela v zakup, v pičli minuti naložijo tovornjak brez prekladalne mehanizacije. Tako vsak dan razloži kompozicijo 12 vagonov oz. 480 ton v dveh do treh urah.

ORGANIZIRANOST STANOVANJSKEGA GOSPODARSTVA

Bo Ljubljana vzor ostalim?

O organiziranosti v stanovanjskem gospodarstvu smo že pisali. Razmišljali smo o upravičenosti obstoja občinske stanovanjske skupnosti. Kaj pa enotna organiziranost v mestu?

Gotovo ima svoje prednosti in slabosti. Izhajati je treba iz stališča, da je Ljubljana urbana celota, v kateri enotno rešujemo problematiko graditve, družbene pomoči in solidarnosti, prenove starih mestnih predelov in gospodarjenja s stanovanjskim skladom. Za ilustracijo sedanjega stanja si vzemimo primer organiziranosti v elektro in PTT gospodarstvu. Smela trditve: če bi imeli na tem področju občinske SIS, bi si svetili stanovalci v novih soseskah s svečami, dobi svojo potrditev v zadnjih dogodkih okoli etažnih lastnikov. Šest stanovanjskih skupnosti se ni moglo enotno dogovoriti za reševanje te problematike ne včeraj ne v preteklih letih, ampak je vso težo enostavno prevajalo na sodišče, ki naj zdaj rešuje družbena sredstva.

Če se bomo odločili za mestno organiziranost, moramo imeti pred očmi jasne rešitve njenega delovanja. Bo-

jazen, da bo mestna skupnost preveč oddaljena od baze bo odveč, če bomo dobro organizirali konference delegacij v združenem delu in krajevnih skupnostih. Organizirati pomeni ponuditi delegatom ovrednotene interese njihovih programov, variantne rešitve in ne nazadnje spodbujati njihovo zavzetost za reševanje stanovanjske problematike.

Drugo področje, ki ga bo mestna skupnost obvladovala, je graditev. Ljubljana ni sestavljena iz petih mest. Doseči moramo koncentracijo denarja, enoten pristop k investicijam, tako da se cena kvadratnega metra po soseskah in občinah ne bo tako astronomsko razlikovala in ne nazadnje tudi neprestano dvigovala.

Družbeno pomoč smo doslej reševali enotno, vendar po občinah. Najbrž bi bilo prav, da jo v celoti rešuje mesto, saj problem Tomačevega, mladih družin in solidarnosti ni le problem ene občine.

Stari mestni predeli, ki so pravzaprav jedro Ljubljane, iz katerega so izrasle nove soseske, niso le v centru mesta. Zato je enoten pristop k njihovi

sanaciji gotovo nujen, konec koncev pa tudi že dogovorjen.

In še zadnje morda najbolj kočljivo področje. Gospodarjenje s stanovanjskim skladom. V skladu z zahtevami novega zakona o stanovanjskem gospodarstvu, bo s pričetkom novega leta gospodarjenje prenešeno na hišne svete, ki bodo samostojno sklepali pogodbe z ustreznimi ozd ali obrtniki. Hišni sveti bodo potrebovali predvsem močno svetovalno službo, ki bo obsegala dajanje pravnih nasvetov, vodenje pravnih in nepravdnih postopkov, nudila sezname uslug specializiranih ozd, sezname obrtnikov z njihovimi ponudbami del in še kaj.

Seveda je takoj jasno, da bo mogoče tako ponudbo stanovanjske skupnosti v Ljubljani organizirati le na enem mestu. Ne smemo tudi pozabiti na namenjanje stanovanj, reševanje stanovanjskih problemov borcev in vojaških invalidov, organiziranje pričakovalcev stanovanj v skladu z zahtevami novega zakona in še marsikaj, za kar bo potrebna stopnja mestne organiziranosti.

Za uresničevanje navedenih zahtev so najpomembnejši po-

goj vsekakor ustrezni kadri. Doslej so nekateri pokazali popolno pasivnost pri ustvarjanju argumentiranih odločitev, zato bo še posebej pomembna izbira tistih, ki bodo z jasnimi načrti dela in vizijo uspeha nosili glavno težo bodoče mestne stanovanjske skupnosti.

Pri vsem tem ne smemo pozabiti na sedanjo vlogo Staninve. Tudi tu bo potrebna reorganizacija, saj so njegove službe v spokojnem sožitju s službami stanovanjskih skupnosti, ki bi se pravzaprav morale boriti za vsak dinar delavcev in občanov, tako da bi ga čim smotrnejše obrnile.

Zato bo potrebno v osnovi preprečiti organsko povezanost mestne stanovanjske skupnosti s katerokoli specializirano ozd in delovati na načrtih svobodne menjave dela ter najugodnejšega ponudnika. Upošteva se zahteve, ki jih pri nas postavlja zakonodaja in družba, dejstvo, da je Ljubljana eno mesto, strokovnost in delovno zavzetost kadrov, lahko v Ljubljani kmalu postavimo na noge tako stanovanjsko skupnost, ki bo za vzor vsem ostalim v naši domovini.

D. BESEDNIAK